

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2016-08-10
Besvaras senast
2016-08-24 kl. 00.00

Till statsrådet Sven-Erik Bucht (S)

2015/16:1498 Riberdahls efterträdare

Skogen är Sveriges gröna guld och dess betydelse för vårt land kan knappast överdrivas. För att ta vara på skogens stora och många värden behövs en sammanhängande politik byggd på respekt för äganderätten. Det man äger det vårdar man vilket Sveriges 330 000 skogsägare bevisar genom att bruka den svenska skogen på ett ansvarsfullt sätt utifrån skogsvårdslagens två jämställda mål om miljö och produktion.

Sedan dagens skogsvårdslagstiftning beslutades 1993 har vi sett en mycket positiv utveckling i det svenska skogsbruket. Virkesförrådet har vuxit samtidigt som hänsynen till såväl miljömässiga som sociala värden har ökat. Dessa framsteg har inte tvingats fram utan gjorts med frivillighet som grund och möjliggjorts av en lagstiftning som skapar förutsättningar för såväl en mångfald i brukandet som i naturen.

Dagens skogspolitik med frihet under ansvar ifrågasätts dock av vissa politiska krafter. Bland annat har Miljöpartiet under många år krävt en ny skogspolitik och argumenterat för mer detaljstyrning och mer statlig inblandning i skogsbruket med motiveringen att det behövs för att öka miljöhänsynen i skogsbruket. Detta trots att det var när den statliga detaljstyrningen minskade, i och med införandet av nuvarande skogsvårdslag, som miljöhänsynen inom skogsbruket ökade och utvecklades.

För varje träd som avverkas i Sverige planteras nu två nya och vid varje avverkning tas betydande miljöhänsyn genom att exempelvis kantzoner, gamla träd och död ved lämnas kvar. Tack vare miljöcertifieringarna inom skogsbruket blir också de frivilliga avsättningarna allt större. Alla de skogsägare som väljer att certifiera sin skogsfastighet åtar sig att avsätta minst 5 procent av sin produktiva skogsmark. Idag uppgår de frivilliga avsättningarna till omkring 1,35 miljoner hektar. Skogsägarnas insatser tycker jag verkligen förtjänar beröm. Tyvärr möts skogsägarna snarare av misstro och till och med ifrågasättanden av deras rätt att äga och bruka sin mark. Det finner jag mycket bekymmersamt.

Regeringen beslutade i november i fjol att tillsätta en särskilt utredning med uppdrag att göra en rättslig översyn av vissa centrala delar av skogsvårdslagen. Från Moderaternas sida har vi varit mycket kritiska mot utredningen som vi menar är onödig. Än värre är att direktiven till utredningen öppnar upp för en

försvagning av äganderätten och den enskildes möjlighet till, och ansvar för, brukandet av den egna skogen. Till utredare utsågs Charlotta Riberdahl.

Jag har sedan regeringens beslut om utredningsdirektiven för översynen känt en oro över vad översynen ska leda fram till. En oro som växte rejält då Riberdahl vid ett seminarium i Almedalen (7/7) ifrågasatte det privata ägandet över skogen. Riberdahl sa bland annat ”Ska man tillåta ett så stort privat ägande av en så viktig naturresurs som är av stort nationellt intresse men också globalt intresse ur miljösynpunkt?” Det var synnerligen allvarligt att den person som regeringen gett i uppgift att göra en rättslig översyn av skogsvårdslagen ifrågasatte äganderätten och således också grunden för svenskt skogsbruk. Därför var det ett välkommet besked som ansvarigt statsråd, Sven-Erik Bucht, lämnade den 13 juli då han meddelade att han beslutat att entlediga Riberdahl från sitt utredningsuppdrag.

Min uppfattning är att någon efterträdare till Riberdahl inte behövs. Utredningen är onödig. Istället för att utreda en i grunden välfungerade lagstiftning bör regeringen fokusera på hur skogsnäringen kan utvecklas och hur vi kan skapa fler jobb med skogen som bas. Statsrådet Bucht har dock meddelat att regeringen kommer att utse en ny utredare.

Med anledning av ovan vill jag fråga statsrådet Sven-Erik Bucht följande.

När kommer regeringen besluta om en ny utredare och ska uppdraget alltjämt redovisas senast den 31 mars 2017?

.....

Johan Hultberg (M)

Överlämnas enligt uppdrag

Annalena Hanell